

Høringsnotat

— Fastsettelse av omsetningsverdi for varer som gis vederlagsfritt for utdeling til veldedig formål og som alternativt skal kastes

Innhold

1.	Innledning og sammendrag	3
2.	Gjeldende rett	4
2.1	Merverdiavgift	4
2.2	Skatt	5
3.	Utenlandsk rett	5
3.1	Sverige/Danmark	5
3.2	EU	6
4.	Departementets vurderinger og forslag	6
4.1	Materielle vilkår for at omsetningsverdien skal kunne settes til null	6
4.2	Krav til dokumentasjon	7
4.3	Skattemessig behandling	9
5.	Administrative og økonomiske konsekvenser	9
6.	Utkast til forskrifter	9
6.1	Merverdiavgiftsforskriften	9
6.2	Bokføringsforskriften	10

1. Innledning og sammendrag

Finansdepartementet sender på høring forslag til nye regler om beregningsgrunnlag for merverdiavgift ved uttak av varer som gis vederlagsfritt for utdeling til veldedig formål og som alternativt skal kastes, samt forslag til dokumentasjonsregler i forbindelse med slike uttak.

Reglene om beregningsgrunnlag foreslås ved ny § 4-9-5 i merverdiavgiftsforskriften (forskrift av 15. desember 2009 nr. 1540), og innebærer at beregningsgrunnlaget for merverdiavgift ved slike uttak kan settes til null hvis varene har vært forsøkt solgt til betydelig redusert pris og regnskapsmessig kan nedskrives til null. Mottakeren må være registrert i Enhetsregisteret.

Videre foreslås det dokumentasjonsregler for slike uttak i nytt tredje ledd i bokføringsforskriften § 5-7 (forskrift av 1. desember 2004 nr. 1558).

Bakgrunnen for forslaget er representantforslag Dok 8:41 S (2021-2022)¹ hvor Stortinget ber regjeringen innføre fritak for merverdiavgift for flere varer enn mat- og drikkevarer.

Et sentralt siktemål med forslaget knytter seg til at man ønsker at færre (brukbare) varer kastes. I uttalelse til Finanskomiteen den 21. januar 2022 har finansministeren argumentert mot forslaget. Hovedargumentet er at merverdiavgiftssystemet ikke er et egnet virkemiddel for å oppnå et politisk mål om å kaste færre varer. Samtidig varslet finansministeren at han ville be Skatteetaten om å komme med en redegjørelse for hvordan omsetningsverdien fastlegges for varer som gis bort og som alternativt skal kastes.

Skattedirektoratet har i brev til departementet av 8.mars 2022 og 22. mai 2022 redegjort for gjeldende rett på dette området, samt foreslått nye regler i merverdiavgiftsforskriften og bokføringsforskriften som kan bidra til at det ønskede formålet om at færre varer kastes kan gjennomføres.

Forslaget legger til rette for at varer som fortsatt har en bruksverdi, men som helt eller tilnærmet helt har mistet sin salgsverdi, kan gis vederlagsfritt til veldedig formål uten avgiftsbelastning for giveren, og uten at det må innføres flere fritak fra den generelle avgiftsplikten for omsetning, innførsel og uttak.

Dette kan gjennomføres ved en egen regel i ny § 4-9-5 i merverdiavgiftsforskriften som fastsetter materielle vilkår for når slike gaveuttak kan skje uten at det må beregnes merverdiavgift, samt dokumentasjonsregler for dette i nytt tredje ledd i bokføringsforskriften § 5-7. På denne måten ivaretas samtidig behovet for forutberegnelighet for alle som omfattes av forslaget.

¹ [Representantforslag 2. desember 2021](#) om å innføre fritak for merverdiavgift for varer som gis til veldedige formål, for å redusere kasting og destruering av brukbare varer.

I høringsnotatet er det lagt til grunn at når alminnelig omsetningsverdi kan settes til null i henhold til forslag til ny § 4-9-5 i merverdiavgiftsforskriften, kan det også legges til grunn skattemessig. Overføring av slike varer til berettiget mottaker anses da for å være realisasjon.

2. Gjeldende rett

2.1 Merverdiavgift

2.1 Merverdiavgift

Merverdiavgift er en generell skatt på innenlands forbruk av varer og tjenester. Ved innenlands omsetning oppkreves merverdiavgift i alle omsetningsledd, jf. merverdiavgiftsloven § 3-1 første ledd. Merverdiavgiftsloven § 8-1 om fradragsrett for inngående merverdiavgift forhindrer kumulasjon av merverdiavgift, slik at avgiften belastes endelig forbruk av en vare eller tjeneste.

I tillegg skal det beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer og tjenester, jf. merverdiavgiftsloven §§ 3-29 og 3-30, samt for uttak av varer og tjenester, jf. merverdiavgiftsloven §§ 3-21 og 3-22.

Uttak foreligger når varer eller tjenester ikke omsettes videre i en omsetningskjede, men brukes enten i en del av en virksomhet som er unntatt fra merverdiavgift eller tas ut av virksomheten, for eksempel til gaveformål.

Særskilt for uttak av varer og tjenester gjelder at det ikke betales et vederlag. Ettersom det normalt er gitt fradrag for merverdiavgift ved anskaffelsen, jf. merverdiavgiftsloven § 8-1, medfører reglene om plikt til å beregne uttaksmerverdiavgift i merverdiavgiftsloven §§ 3-21 og 3-22 at forbruket av varene og tjenestene blir beskattet med merverdiavgift.

Fra hovedregelen om avgiftsplikt ved uttak er det i tilknytning til gavetransaksjoner gitt ett unntak i merverdiavgiftsloven § 3-23 bokstav d. Dette medfører at det ikke er plikt til å beregne merverdiavgift ved utdeling til gave dersom verdien er bagatellmessig. Med bagatellmessig menes at verdien er 100 kroner eller mindre inklusiv merverdiavgift, jf. merverdiavgiftsforskriften § 1-3-6.

Hovedregelen i dag er derfor at det skal beregnes merverdiavgift ved uttak av varer til gaveformål. Grunnlaget for avgiftsberegningen fremgår av merverdiavgiftsloven § 4-9 som fastsetter at dette er den alminnelige omsetningsverdien for tilsvarende varer, dvs. varens ordinære pris ved salg. Merverdiavgiftsforskriften §§ 4-9-1 til 4-9-4 fastsetter regler om alminnelig omsetningsverdi ved uttak knyttet til motorkjøretøy i bilbransjen, drikke- og matvarer i hotell- og restaurantbransjen samt for uttak av varer til kiosk- eller serveringsvirksomhet som er unntatt fra merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven § 3-12 tredje ledd. Disse reglene kan ikke anvendes som hjemmel for at beregningsgrunnlaget på bestemte vilkår kan settes til null ved uttak av varer til gave som alternativ til at de kastes.

2.2 Skatt

Fordel ved uttak av varer er skattepliktig inntekt når uttaket er til egen bruk eller gaveoverføring, jf. skatteloven § 5-2. Ved beregning av den skattepliktige fordelen skal uttaksverdien settes til omsetningsverdien for varen. For en næringsdrivende er omsetningsverdien den prisen som vedkommende ville ha oppnådd ved salg om han hadde solgt varen på den måte som er vanlig for hans bedrift, eksklusiv eventuell utgående merverdiavgift på salg. Utdeling til en veldedig organisasjon for videre utdeling på veldedig grunnlag vil som utgangspunkt bli ansett som skattepliktig uttak. I Skatte ABC under kapittelet Uttak av formuesobjekt og/eller tjenester står det imidlertid følgende i pkt. 2.3.3:

Vederlagsfri overføring anses ikke som gave dersom eiendelen som overføres er verdiløs. I slike tilfeller skal overføringen anses som realisasjon, se emnet «Realisasjonsbegrepet», pkt. 3.2.5 og pkt. 3.8.2.

Etter hovedregelen om fradrag i sktl. § 6-1 første ledd er det fradragsrett for alle kostnader som er pådratt for å erverve, vedlikeholde eller sikre skattepliktig inntekt. Når varen gis bort, anses den som realisert. Dersom varen vurderes å ikke ha noen omsetningsverdi, vil hele anskaffelseskosten komme til fradrag.

3. Utenlandsk rett

3.1 Sverige/Danmark

Sverige

Mervärdeskattelagen (1994:200) kapittel 2 har regler om uttak av varer i §§ 2 og 3. Utgangspunktet er som i norsk rett at det skal betales merverdiavgift ved uttak, forutsatt at den avgiftspliktige virksomheten har hatt fradragsrett for inngående merverdiavgift ved anskaffelsen.

I § 2 tredje ledd bestemmes at det ikke skal anses som uttak når varer gis bort uten vederlag og de er av mindre verdi eller utgjør vareprøver. Denne regelen tilsvarer unntaket i merverdiavgiftsloven § 3-23 bokstav d.

Danmark

Momsloven § 5 første ledd første punktum fastsetter at uttak av varer fra virksomheten likestilles avgiftsmessig med omsetning forutsatt at virksomheten har fradragsrett for inngående merverdiavgift ved anskaffelsen av varene. Avgiftsplikten gjelder for uttak til innehavers private bruk eller til ansatte, samt for vederlagsfri overdragelse som ikke har tilknytning til virksomhetens avgiftspliktige omsetning. Videre fastsetter momsloven § 5 første ledd tredje punktum at det ikke skal beregnes merverdiavgift ved uttak av reklameartikler og lignende til en verdi mindre enn 100 kroner eksklusiv merverdiavgift, jf. som nevnt ovenfor den tilsvarende regelen i merverdiavgiftsloven § 3-23 bokstav d.

Hovedreglene i svensk og dansk rett samsvarer derfor med norsk rett, og innebærer at det skal beregnes merverdiavgift ved gaveuttak når varer, i stedet for at de kastes, gis til gaveformål. Unntak fra dette gjelder når varene har en bagatellmessig verdi.

3.2 EU

EUs momsdirektiv (2006/112/EF) fastsetter i Avsnitt IV om avgiftspliktige transaksjoner i artikkel 16 og 18 regler som gir medlemsstatene adgang til å likestille transaksjoner med omsetning.

I tilknytning til forslaget her er artikkel 16 mest relevant. Det fremgår av første ledd at det skal beregnes uttaksmerverdiavgift når en vare fra virksomheten tas ut til privat bruk for innehaver eller ansatte. Det samme gjelder ved uttak til bruk utenfor den avgiftspliktige virksomheten. Forutsetningen for uttaksplikt er at virksomheten har hatt fradragsrett for inngående merverdiavgift ved anskaffelsen av de aktuelle varene.

I artikkel 16 annet ledd fastsettes det at uttak av varer med lav verdi og vareprøver ikke likestilles med omsetning.

Også EUs Merverdiavgiftsdirektiv fastsetter at det skal beregnes uttaksmerverdiavgift når brukbare varer gis som gave, også i tilfelle alternativet er at de kastes.

4 Departementets vurderinger og forslag

4.1 Materielle vilkår for at omsetningsverdien skal kunne settes til null

Departementet vil innledningsvis bemerke at en sentral målsetting bak forslaget er å tilrettelegge for at varer som fortsatt har en bruksverdi kan gis bort (tas ut av en virksomhet) for utdeling til veldedig formål, uten at dette medfører avgiftsmessige konsekvenser, og samtidig bidra til å redusere kasting av brukbare varer.

Som redegjort for over i punkt 2.1 medfører hovedregelen i merverdiavgiftsloven § 3-21 første ledd at det skal beregnes uttaksmerverdiavgift når en vare tas ut fra den registrerte eller registreringspliktige virksomheten. Dette omfatter både varer som er salgsvarer og varer som er driftsmidler. Utgangspunkt for beregning av uttaksmerverdiavgift er «alminnelig omsetningsverdi» når varen tas ut, jf. merverdiavgiftsloven § 4-9 første ledd. Hvis omsetningsverdien for varer som tas ut fra virksomheten og gis bort kan settes til null, skal det ikke beregnes uttaksmerverdiavgift.

Hvis et gaveuttak, som også kan bidra til å redusere kasting av brukbare varer, skal kunne gjennomføres uten avgiftsmessig konsekvens for giveren, må derfor beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift i disse tilfelle kunne settes til null. Regelen i merverdiavgiftsloven § 3-23 bokstav d, jf. merverdiavgiftsforskriften § 1-3-6, kan bare i begrenset utstrekning bidra til dette fordi den bare får anvendelse i tilfelle hvor verdien for den enkelte vare ikke overstiger 100 kroner inklusiv merverdiavgift. Særreglene i merverdiavgiftsforskriften §§ 4-9-2 til 4-9-4 er etter departementets vurdering heller ikke anvendelige for dette formålet.

En avgjørende forutsetning for at det ikke skal beregnes uttaksmerverdiavgift er at varene, helt eller tilnærmet helt, har mistet sin økonomiske verdi («omsetningsverdi», jf. merverdiavgiftsloven § 4-9 første ledd), selv om de fortsatt har en bruksverdi. Grunnlaget for at man kan fastslå dette kan være at det har vist seg umulig å få solgt varene, selv om prisen er betydelig redusert. Et slikt vilkår kan fastsettes i en ny § 4-9-5 i merverdiavgiftsforskriften. I tillegg foreslås det at det settes som vilkår at verdien av varene regnskapsmessig kan

nedskrives til null. Denne vurderingen må foretas konkret av den næringsdrivende i hvert enkelt tilfelle og med grunnlag i alminnelige regnskapsmessige prinsipper.

Departementet foreslår også at mottakeren må være registrert i Enhetsregisteret. På samme måte som ved fritaket for merverdiavgift for næringsmidler, jf. merverdiavgiftsloven § 6-19 annet ledd, kan det være en risiko for at uttak til den næringsdrivende eller til nærstående samt ikke-regnskapsført omsetning forsøkes kamuflert som gaveuttak på veldedig grunnlag, jf. Prop. 121 LS (2015-2016) Kap. 2.5.5.3. Et krav om at mottaker som er registrert i Enhetsregisteret kvitterer for mottaket bidrar til å redusere en slik risiko, jf. punkt 4.2 nedenfor.

Varer som typisk omfattes av regelen i forslaget til ny § 4-9-5 er varer som har ordinær bruksverdi, men som har vist seg umulig eller svært vanskelig å få solgt, selv når prisen er betydelig redusert. For den næringsdrivende, som kan stå i en situasjon hvor det må klargjøres for mottak av nye varer, og/eller at man vil unngå betydelige lagerkostnader, vil alternativet i mange tilfelle være at helt brukbare varer blir kastet. Det skal ikke beregnes merverdiavgift av varer som kastes. I den grad en ny regel kan tilrettelegge for at det heller ikke beregnes merverdiavgift ved gaveuttak av brukbare varer, som det ikke har vært mulig å få solgt selv om prisen har vært betydelig redusert, kan dette bidra til at brukbare varer ikke kastes.

4.2 Krav til dokumentasjon

I tillegg til en egen bestemmelse i merverdiavgiftsforskriften som oppstiller de materielle vilkårene for når beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift kan settes til null, er det også nødvendig med en egen dokumentasjonsregel for disse tilfellene.

Bokføringsforskriften har i § 5-7 dokumentasjonsregler knyttet til fritaksbestemmelsene i merverdiavgiftsloven § 6-19. Bokføringsforskriften § 5-7 første ledd gir dokumentasjonsregler for uttak av eiendeler og tjenester som er fritatt etter merverdiavgiftsloven § 6-19 første og tredje ledd. Videre gir bokføringsforskriften i § 5-7 annet ledd dokumentasjonsregler for uttak av næringsmidler som er fritatt etter merverdiavgiftsloven § 6-19 annet ledd.

Når det gjelder dokumentasjonskravene som må fastsettes for uttak omfattet av forslaget til ny § 4-9-5 i merverdiavgiftsforskriften, viser departementet til vurderingene som ble gjort ifm. fastsettelsen av fritaket i merverdiavgiftsloven § 6-19 annet ledd. Det fremgår av Prop. 121 LS (2015-2016) Kap. 2.5.7 Dokumentasjon, at det i høringsnotatet ble foreslått at avgiftssubjektet må skaffe bekreftelse fra mottaker om at varene er mottatt for utdeling på veldedig grunnlag. Dette kravet kom i tillegg til de kravene som fremgår av bokføringsforskriften § 5-7 første ledd. I første ledd fremgår det at dokumentasjonen skal tilfredsstillende kravene til innhold i salgsdokument, jf. bokføringsforskriften § 5-1-1. I tillegg skal virkelig verdi fremgå. Det ble imidlertid foreslått at kravet til vederlag, betalingsforfall og virkelig verdi ikke skal gjelde i tilfelle omfattet av merverdiavgiftsloven § 6-19 annet ledd.

I tråd med dette inneholder bokføringsforskriften § 5-7 annet ledd et tilleggsvilkår om at dokumentasjonen skal inneholde en bekreftelse fra en representant for mottaker (legitimert mottaker) om at varene er mottatt for utdeling på veldedig grunnlag. Kravet om å angi vederlag, betalingsforfall samt virkelig verdi i dokumentasjonen, gjelder ikke ved uttak i disse tilfellene.

De hensyn som en dokumentasjonsregel i et nytt tredje ledd i bokføringsforskriften skal ivareta for at verdien av gaveuttak omfattet av ny § 4-9-5 i merverdiavgiftsforskriften skal kunne settes til null, adskiller seg noe fra tilfeller omfattet av fritaksregelen i merverdiavgiftsloven § 6-19 annet ledd. Sentralt i denne sammenheng er at det må dokumenteres en opprinnelig verdi eller salgspris, samt at den næringsdrivende har forsøkt å selge varen til sterkt redusert pris uten hell. Det er dette som samlet kan gi grunnlag for at omsetningsverdien ved uttaket kan settes til null. Dette tilsier at dokumentasjonskravene i disse tilfellene må formuleres annerledes enn i § 5-7 annet ledd.

Departementet legger derfor til grunn at dokumentasjonskravene i et nytt tredje ledd i bokføringsforskriften § 5-7 for det første må stille krav om at det må identifiseres hvilke varer som er gitt bort. Dernest må det dokumenteres hvem som er mottaker og tidspunkt for gaveuttaket, jf. bokføringsforskriften § 5-1-1 nr. 2-4. Dessuten må varens ordinære salgspris kunne dokumenteres, jf. bokføringsforskriften § 5-1-1 nr. 5. Hvis vare/eiendel som gis bort ikke er en salgsvare, men et driftsmiddel, legger departementet til grunn at verdien av varen kan dokumenteres ved kjøpsbilag (faktura), dvs. at varens anskaffelseskost dokumenteres. I tillegg må det kunne dokumenteres at varen/eiendelen har vært forsøkt solgt til sterkt redusert pris. Departementet foreslår at det med «sterkt redusert pris» forutsettes en prisreduksjon med minst 70 prosent. I tillegg foreslås det at kravet om at mottaker skal kvittere for mottaket også skal gjelde i disse tilfellene.

Når det gjelder utgangspunktet om opprinnelig salgsverdi, legger departementet til grunn at en næringsdrivende for ordinære omsetningsvarer kan dokumentere denne med grunnlag i faktiske gjennomførte salg (salgskvitteringer i elektronisk journal på kassasystemet eller fakturerte salg). Dersom dette ikke lar seg gjøre, kan opprinnelig salgspris beregnes med grunnlag i anskaffelseskost og kalkyler. I tilfelle det eventuelt er aktuelt å gi bort varer som ikke er ordinære salgsvarer, som f.eks. driftsmidler, kan opprinnelig verdi (anskaffelseskost) dokumenteres ved kjøpsbilag (faktura).

I tillegg må det dokumenteres at varene er forsøkt solgt til sterkt redusert pris. Det kan stilles spørsmål om i hvor lang tid de aktuelle varene skal ha vært forsøkt solgt, og om salg til redusert pris må ha vært forsøkt etappevis. Departementet mener at det bør overlates til den næringsdrivendes forretnings skjønn å avgjøre om salg til redusert pris skal forsøkes i én eller flere etapper. Det avgjørende bør være at det kan dokumenteres at varene ikke har latt seg selge selv om prisen er betydelig redusert. En prisreduksjon på minst 70 prosent kan f.eks. dokumenteres ved elektronisk journal i kassasystemet som viser at varen er forsøkt solgt til redusert pris. Departementet legger videre til grunn at en næringsdrivende også bør kunne dokumentere salgsforsøk til sterkt redusert pris på annen måte, dersom det ikke lar seg gjøre med grunnlag i elektronisk journal. Det kan f.eks. ved bilder av salgsplakater, salgsannonser i avis eller på FINN mv. Det er også naturlig å se dette dokumentasjonskravet i sammenheng med kravet om at de aktuelle varene skal gis til en mottaker som må være registrert i Enhetsregisteret, og som kvitterer for mottak av varene. Kvitteringen for at varene er mottatt vederlagsfritt for utdeling på veldedig grunnlag kan underbygge at de aktuelle varene har tapt sin omsetningsverdi, helt eller tilnærmet helt, selv om de fortsatt har en bruksverdi.

Samlet mener departementet at disse dokumentasjonsreglene for det første kan underbygge at varer som

forgjeves har vært forsøkt solgt til sterkt redusert pris i realiteten kan ha tapt sin omsetningsverdi helt eller tilnærmet helt, når gaveuttaket skjer. Dernest mener departementet at avgiftssubjektet på betryggende måte kan dokumentere at uttaket er gjort til det tiltenkte formålet gjennom kravet til at mottaker skal være registrert i Enhetsregisteret, og må kvittere for mottak av varene.

4.3 Skattemessig behandling

En gaveoverføring vil ikke føre til uttaksbeskatning dersom varene ikke har noen omsetningsverdi. Departementet legger til grunn at når alminnelig omsetningsverdi kan settes til null i henhold til forslaget til ny § 4-9-5 i merverdiavgiftsforskriften, kan det også legges til grunn skattemessig.

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget som er presentert i dette høringsnotatet, innebærer at avgiftssubjekter kan sette omsetningsverdien av varer som gis vederlagsfritt for utdeling til veldedig formål og som alternativt skal kastes til null når vilkårene er oppfylt. Merverdiavgiften vil dermed ikke gi et insentiv til å kaste varer som i stedet kan utdeles til veldedig formål. Det er foreslått særskilte krav til dokumentasjon. Finansdepartementet kan ikke se at dette innebærer administrative konsekvenser av særlig betydning for avgiftssubjektene.

Forslaget vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for skattemyndighetene.

Finansdepartementet legger til grunn at forslaget vil ha begrensede virkninger for skatteprovenyet gitt de vilkår og begrensninger som følger av forslaget.

6 Utkast til forskrifter

6.1 Merverdiavgiftsforskriften

Forskrift om endring i Forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) av 15. desember 2009 nr. 1540

Fastsatt av Finansdepartementet XX.XX.2022 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift § 4-9 annet ledd.

I

I forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4-9-5 med overskrift skal lyde:

§ 4-9-5. Alminnelig omsetningsverdi – Varer som gis vederlagsfritt til veldedig formål og som alternativt skal kastes

- (1) Ved uttak av varer som gis vederlagsfritt for utdeling til veldedig formål og som alternativt skal kastes, kan den alminnelige omsetningsverdien settes til null hvis varene har vært forsøkt solgt til betydelig redusert pris og regnskapsmessig kan nedskrives til null.
- (2) Første ledd gjelder kun når varene leveres til mottaker som er registrert i Enhetsregisteret.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

6.2 Bokføringsforskriften

Forskrift om endring i Forskrift om bokføring av 1. desember 2004 nr. 1558.

Fastsatt av Finansdepartementet XX.XX.2022 med hjemmel i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 16 og lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 15-10 femte ledd.

I

I forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring gjøres følgende endringer:

§ 5-7 tredje ledd skal lyde:

Dokumentasjon av uttak av varer som gis vederlagsfritt for utdeling til veldedig formål, jf. merverdiavgiftsforskriften § 4-9-5, skal minst inneholde

1. Nummer og dokumentasjonsdato,
2. angivelse av partene,
3. ytelsens art og omfang og
4. bekreftelse fra legitimert representant hos mottaker om at varene er mottatt for slik utdeling.

I tillegg skal det foreligge dokumentasjon som viser varenes opprinnelige salgspris, og at varene er forsøkt solgt til sterkt redusert pris. Hvis varen som gis bort er et driftsmiddel skal varens anskaffelseskost dokumenteres.

II

Endringene under I trer i kraft straks.